

ਇੱਕ ਦੁਪਹਿਰ ਹਵਾ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੌਣ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। “ਮੈਂ ਵੱਡੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡੁੱਬੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ”, ਹਵਾ ਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਸੂਰਜ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਹਿੱਲਿਆ। “ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ”, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਢਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕੇ। “ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ”, ਹਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਸੂਰਜ ਬਸ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। “ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਹਾਂ”, ਸੂਰਜ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।

ਹਵਾ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਸੂਰਜ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। “ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਰਖ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ?” ਹਵਾ ਨੇ ਆਖਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਹਵਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ। “ਆਓ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਕਾਨ ਕੌਣ ਢੇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਚਲੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਵੇਖੇ।” ਸੂਰਜ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਹਵਾ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤੁਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੀਟੀ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਲ ਲਿਪਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। “ਆਓ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਕੌਣ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੜਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ?” ਹਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰੇਗਾ, ਆਓ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਕੌਣ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਲ ਉਤਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ”, ਸੂਰਜ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਹਵਾ ਵਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਮਚਾਈ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਕੰਬਣ ਲੱਗਾ ਦਿੱਤੇ। ਆਦਮੀ ਅਸਮਾਨ 'ਤੇ ਭੜਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੱਸ ਕੇ ਲਪੇਟ ਲਿਆ। ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਗਰਜਦੇ ਬੱਦਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ।

ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੇ ਪਨਾਹ ਲਈ ਭੱਜਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਵਾ ਗਰਜਣ ਲੱਗੀ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਕੱਸ ਕੇ ਲਪੇਟ ਲਈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਗਰਜਦੇ ਬੱਦਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਹਵਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਡਾ ਲਿਆ ਸੀ। “ਮੈਂ ਹਾਰ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ”, ਹਵਾ ਹਫ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਿਪਟ ਗਈ।

“ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ ਹੈ”, ਸੂਰਜ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਆਲਸ ਨਾਲ ਉਬਾਸੀ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਫੈਲਾਈਆਂ। ਉਹ ਆਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਗਰਮੀ ਦੇ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਗਰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਪਸੀਨਾ ਪੁੱਛਿਆ। “ਅੱਜ ਇੰਨਾ ਅਜੀਬ ਮੌਸਮ ਹੈ!” ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਲ ਉਤਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਘੁੱਟ ਲਿਆ।

“ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤੇ ਹੋ”, ਹਵਾ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਖੜਖੜਾ ਦਿੱਤੇ। “ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸ਼ਾਲ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ”, ਸੂਰਜ ਨੇ ਚਿੜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੱਸ ਪਏ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੜਕ ਤੇ ਤੁਰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸੀਟੀ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

THE END

© BookBox. All Rights Reserved.
www.bookbox.com

Click below to follow us:

YouTube

facebook